

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 8211-10-14 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

מבקש
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אברהם בר-דוד

נגד

משיבה
מדינת ישראל – פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד רחל אלמקייס

החלטה

הבקשה והרקע לה

1. בפניי בקשה לפי סעיף 191 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 [להלן: "החסד"פ"], במסגרתה עותר המבקש לאפשר לו לקבל לידיו העתק תסקיר קצין מבחן שנערך לטענתו לגבי XXXXXX.

2. ברקע ההליך מעצרו של המבקש בשנת 2014, בחשד לביצוע עבירות רבות של קבלת דבר במרמה, מעשים מגונים, איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. במסגרת הליך זה נערך בעניינו של המבקש תסקיר מעצר [תסקיר מיום 4.11.2014; להלן: "התסקיר"].

בהחלטתי מיום 13.11.2014 הוריתי על שחרורו של המבקש למעצר בית [באיוזק אלקטרוני] ולאחר מכן המשיך משפטו, עד שהוכרע דינו [בתיק העיקרי], הוא הורשע ונכלא.

3. אציין כי ביום 19.5.2019 הוגשה בקשה דומה במסגרת ההליך העיקרי [ת"פ 8193-10-19] במסגרתה עתר בא-כוחו הנוכחי של המבקש [עו"ד אברהם בר-דוד] לפתוח עבורו את העיון בתיק נט המשפט, וביקש לקבל את הפרוטוקולים והתסקירים מתיק המעצר. בהחלטתי מיום 23.5.2019, בתיק העיקרי, הבהרתי כי –

"המבקש זכאי לקבל פרוטוקולים של הדיונים בעניינו, גם מתיק המעצר, ואף באמצעות בא-כוחו הנוכחי. עם זאת, מקום שבו דיון התנהל בדלתיים סגורות, נאסר על פרסום הפרוטוקול או שימוש בו שלא ברשות בית המשפט [שת"ב] קונקרטי], וזאת בהתאם לסעיף 70 בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד – 1984.

באשר לתסקירים, הרי שבהתאם לסעיף 191 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב – 1982, אלו חסויים מהמבקש. בא-כוחו הנוכחי אינו הסניגור שבהליך והעיון לא נועד לצורך ההליך עצמו [שהסתיים] ולא פורט הצורך האמתי כעת. על כן – אלו לא יימסרו."

4. הבקשה דנן הוגשה ביום 27.2.2020 בתיק המעצר. לטענת המבקש, התסקיר דרוש לו לשם שימוש בו במסגרת הליכים משפטיים המתנהלים בינו לבין גרושתו בבית משפט לענייני משפחה ובהוצאה לפועל. המבקש הבהיר בבקשתו כי אינו מבקש לעיין בכלל התסקירים אלא "בתסקיר שנערך לגבי XXXXXX".

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 8211-10-14 מדינת ישראל נ' פלוני

אציין כי בבקשתו דן לא אזכר המבקש או בא-כוחו את החלטתי הקודמת שניתנה בתיק העיקרי. ביום 1.3.2020 הבהירה חברתי, כב' השופטת הבכירה שוש שטרית כי בתיק המעצר אין תסקיר שנערך לגבי 'XXXXXX', אלא רק תסקיר שהוגש בעניינו של המבקש, ועל כן התבקשה הבהרת המבקש עצמו לבקשתו. בהודעתו מיום 3.3.2020 הבהיר ב"כ המבקש כי הכוונה לתסקיר המעצר שהוגש בעניינו של המבקש.

תמצית טיעוני הצדדים

5. לטענת המבקש, במסגרת התסקיר ואף במהלך הדיון [ככל הנראה הכוונה לדיון בהליך המעצר מיום 10.11.2014 שאז נחקרה הגב' 'XXXXXX' כערבה אפשרית – א.ב.ג.] ציינה גרושתו של המבקש דברים אשר עומדים [לטענתו] בסתירה לדברים שנמסרו על ידה בהליכים משפטיים המתנהלים כיום בין הצדדים בבית משפט לענייני משפחה ובהוצאה לפועל – הליכים הנוגעים לילדיהם המשותפים. המבקש לא ציין את פשר הסתירה הנטענת.

לטענת המבקש הדברים אותם מסרה גרושתו של המבקש במסגרת תסקיר שירות המבחן דרושים לשם בירור. נטען עוד כי גרושתו של המבקש מכחישה גם את שמסרה לפרוטוקול דיון המעצר [דיון מיום 10.11.2014] וטוענת שהנכתב מפיה הוא בבחינת טעות סופר.

6. ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה.

לטענתה, הדבר מנוגד לדין ואף לתכלית שבבסיס תסקיר המעצר. נטען כי בהתאם לדין אין לנאשם [המשיב בבקשת המעצר] זכות קנויה לעיין בתסקיר בעניינו אלא אם ניתנת החלטה מפורשת לכך. המשיבה הפנתה לכך שההליך התנהל בדלתיים סגורות וכי הגרושה אינה המתלוננת בהליך. עוד נטען כי הדברים שמסרה היו במסגרת חקירת מעצר ולצורך בחינה זו.

המשיבה הפנתה לתקנה 28א בתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 [להלן: "תקנות סד"פ"] ולכך שמסירת תסקיר שירות המבחן, או חלקים ממנו, מוגבלת למסגרת ההליך הפלילי לשמו נערך התסקיר ואף זאת לאחר הוראת בית משפט. עוד הפנתה המשיבה לתקנות 29 ו-30 בתקנות המבחן (שירות המבחן), התשי"ט-1959 [להלן: "תקנות המבחן"] הקובעות חובת סודיות לגבי תוכן התסקיר וכל מידע שהגיע במהלך עריכתו. לעניין זה הדגישה ב"כ המשיבה כי גם אין לזמן את קצין המבחן לעדות על תסקיר המבחן בהליך לשמו הוא נערך, ובוודאי שלא ניתן לזמנו להעיד בהליך אזרחי.

לטענת ב"כ המשיבה החיסיון הוא לטובת העובד הסוציאלי בשירות המבחן [קצין המבחן], ולטובת שירות המבחן כגוף וכי לצורך שמירה על ייחודו של התסקיר ומעמדו של קצין המבחן – אין להעביר את התסקיר לגורם אחר. לטענת ב"כ המשיבה היענות לבקשה זו תהא בעלת השלכה רחבת היקף ותשפיע על אופן כתיבת תסקירי המבחן בהליכים פליליים ובהליכי מעצר.

יתרה מכך, לטענת המשיבה אפילו נאסר שימוש בתסקיר שנערך בהליך המעצר לשם גזירת עונשו של הנאשם בהליך העיקרי, ומקל וחומר שאין לעשות בו שימוש בהליכים שאין בינם לבין ההליך הנוכחי כל קשר.

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 8211-10-14 מדינת ישראל נ' פלוני

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנתי את הבקשה ואת התגובה, מצאתי לדחות את הבקשה. להלן נימוקיי:

8. תסקיר המעצר נערך מכוח סעיף 21א בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו – 1996 [להלן: "חוק המעצרים"] המורה כי –

21א. (א) בדיון בבקשה למעצר לפי סעיפים 12 ו-21 ... רשאי בית המשפט להורות על הגשת תסקיר מעצר, ורשאי הוא להורות על שחרור בפיקוח קצין מבחן, כאמור בסעיף 48(א)(6); תסקיר מעצר לא ישמש תסקיר קצין מבחן לענין העונש... על תסקיר מעצר יחולו הוראות סעיף 191 לחוק סדר הדין הפלילי...

(ב) תסקיר מעצר יכלול את נסיבותיו האישיות של הנאשם, משמעות המעצר, החלופות למעצר ולשחרור, או המלצה בדבר תנאים מיוחדים לשחרור בערובה והפיקוח עליהם.

סעיף 191 בחסד"פ, מורה כי –

העתק התסקיר של קצין מבחן שנתקבל לפי סעיפים 37 ו-38 לחוק העונשין, תשל"ז–1977, ושל תוצאות הבדיקות והחקירות האחרות יימסרו לתובע ולסניגורו של הנאשם, אם יש לו סניגור, ובית המשפט ישמע כל טענה לכתוב בהם; אולם רשאי בית המשפט לצוות שהעתק כאמור יימסר גם לנאשם, ורשאי בית המשפט, על פי הצעה מנומקת של קצין המבחן או על פי יזמתו הוא, לצוות מטעמים מיוחדים שאין לגלות את תכנם, כולו או מקצתו, לבעלי הדין.

9. תסקיר קצין המבחן הוא סודי מעיקרו ומכאן שהוא גם חסוי לציבור וכאמור – חסוי עקרונית גם לנאשם עצמו. בוודאי הוא חסוי לשמש בהליך אחר. כך למשל קבע מחוקק המשנה בתקנה 28 בתקנות סד"פ הוראה המכוונת לכלל הציבור [ובכלל זה לבעלי הדין]:

28. (א) מי שהגיע לידי תסקיר לצורך הליך משפטי לא ישתמש בתסקיר או בתוצאות של הבדיקות והחקירות האחרות שנמסרו לפי תקנות אלה ולא יגלה ידיעות שהגיעו לידי באמצעות התסקיר, אלא לצורך ההליך המשפטי שבקשר אליו נמסר התסקיר.

וכך גם נקבעו הוראות דומות המכוונות לקציני המבחן, באמור בתקנות 29 ו-30 בתקנות המבחן. בע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2012) נקבע עקרונית כי תסקיר קצין מבחן נהנה מחיסיון, וכי האינטרס הציבורי מחייב זאת "על מנת לאפשר לשירות המבחן לעשות את מלאכתו ללא לחצים חיצוניים, בדרך שתבטיח בדרך המיטבית את יכולתו לאסוף מידע עובדתי ומקצועי, וכדי לעודד שיתוף פעולה של צדדים שלישיים" [פסיקתו של כב' השופט י. עמית].

בהקשר לכך נפסק בבש"פ 756/15 פלוני נ' מדינת ישראל (8.3.2015) כי החיסיון שנפסק בע"פ 3472/11 לעניין התסקיר לעונש, חל מקל וחומר אף לתסקיר המעצר:

"כפי שכבר צוין, בית משפט זה קבע בע"פ 3472/11 [פורסם בנבו] בהרכב של שלושה, כי החומר המונח בבסיס התסקיר של שירות המבחן

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 8211-10-14 מדינת ישראל נ' פלוני

נהנה מחיסיון. חיסיון זה הוסבר כקשור במעמדו של שירות המבחן כזרוע הארוכה של בית המשפט, היינו כמקור אובייקטיבי יקר מפז אשר משרת את ההליך העונשי, ובהקשר זה, בראש ובראשונה את הנאשמים. הלכה זו חלה אף בענייננו, וחרף ההבחנות שעליהן הצביע העורך, אין בהבדלים שבין המקרים כדי להצדיק תוצאה שונה. החשש שעמד בבסיס ההלכה שנקבעה בע"פ 3472/11 [פורסם בנבו] לפיו "הרמת המסך" של תסקיר המבחן באופן שמאפשר בחינה של החומרים שביסודו, ולו חלקם, תכרסם במעמדו של האחרון, מתקיים גם בענייננו.

...
התסקיר המוגש בשלב המעצר מותאם לשימוש בשלב זה. סעיף 21א לחוק המעצרים מבהיר באופן שאין ברור ממנו כי השימוש בתסקיר המעצר מוגבל להליכי המעצר בלבד. מכאן, שההלכה שנקבעה בע"פ 3472/11 [פורסם בנבו] חלה אף ביתר שאת בהתייחס לחומרים שהוכנו לצורך תסקירי מעצר, שכן תסקיר זה כלל לא אמור להיות מוגש במסגרת ההליך העיקרי, ובוודאי שהדברים נכונים גם לגבי החומרים שעמדו בבסיסו.

28. נכון הוא כי מדובר בחיסיון יחסי ולא בחיסיון מוחלט, אולם העיקרון הוא קודם כל חיסיון לטובת קצין המבחן וסודיות – בהקשר של ההליך עצמו, שלשמו ולתכליתו נמסר המידע.

במקרה דנן הבקשה אינה לצורך ניהול ההליך הפלילי שנוהל כנגד המבקש ואף לא שוכנעתי כי תכליתה הגנה על חירותו ועל שמו הטוב [ראו בג"ץ 2754/94 **יצחק לוי נ' שרת העבודה והרווחה**, פ"ד נ(4) 353, 363 (1996) (להלן: "**עניין לוי**")].

תכליתה של הבקשה, כך הבנתי, לסתור גרסה אחרת שמסרה גרושתו של המבקש בהליך אחר. בהקשר זה, מעבר לתכלית החיסיון שבתסקיר קצין המבחן, הרי שהוא גם לא יהיה קביל להוכחות תוכנו בהליך אחר, שכן גם לא ניתן יהיה לחקור את קצין המבחן על האמור בו [עניין **לוי**, בעמ' 363; ע"פ 3472/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.9.2012) וראו גם רע"פ 486/18 **סועאד נ' מדינת ישראל** (4.3.2018)].

נזכיר, כאמור, כי עניין לנו בתסקיר מעצר שתכליתו לסייע לבית המשפט בשתי סוגיות – קביעת עילת מעצר ובחינת החלופה למעצר [ראו חיה זנדברג, "תסקיר מעצר" **המשפט** יג 155, 158 (2008)]. סעיף 21א בחוק המעצרים קובע באופן מפורש כי השימוש בתסקיר שכזה יהיה מוגבל אך להליך זה, ולא מצאתי בנימוקיו של המבקש כל נימוק יוצא דופן או כבד משקל לסטות מעקרון זה.

29. נוכח כל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים ותודיעם טלפונית דבר קיומה.

ניתנה (במקור) ביום י"ח ניסן תש"פ, 12 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

הערה (מיום 15.5.2020): ההחלטה ניתנה במקור ביום 12.4.2020 וגרסה זו אפשרית לפרסום ועל כן הוסרו ממנה פרטי הנוגעים בדבר.

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 8211-10-14 מדינת ישראל נ' פלוני

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא